

[Dyremose]

den væsentlige del af risikoelementet. Vi mener, det er meget væsentligt for den gensidige forståelse på virksomhederne, at chance og risiko eksisterer som to sider af samme sag. Når man vil forsøge at fjerne og eliminere risikoen, ja, så er det heller ikke helt rimeligt, at man får chancen for en øget fortjeneste. Vi synes altså – selv om det er bedre end at have en central fond – at det stadig væk er en mærkværdig konstruktion. Vi mener, at risikoen sammen med chancen udgør noget positivt og nødvendigt for, at man kan skabe forståelse for erhvervslivets vilkår i forbindelse med, at man udbreder medejendomsretten. Vi har fremsat en række konkrete forslag i beslutningsforslag nr. B 84, som snart kommer til behandling her i tinget, og hvor vi her og nu kan tage nogle skridt i retning af at udbrede medejendomsretten, idet det har vist sig allerede nu, at vi i hvert fald ikke kan gøre det gennem det radikale forslag. Jeg håber på, at vi kan det, når det konservative folkepartis forslag kommer til behandling om få uger.

Lawaetz (FP):

Jeg ville nok have sagt noget af det samme, som hr. Dyremose sagde. Hr. Dyremose kaldte det et debatoplæg, og arbejdsministeren lovede en velvillig behandling eller noget i den retning. Hr. Ole Thomsen tog straks afstand fra det og sagde: det kan vi ikke tiltræde, og kom ind på et par af socialdemokratiets yndlingsemner om at sikre en vis forrentning og den centrale fond. Jeg ved ikke, hvem af de herrer jeg skal lytte mest til, men der er jo noget beroligende i, at hr. Ole Thomsen i hvert fald ikke kunne acceptere det, så det vil sige, at det beslutningsforslag nok ikke kommer igennem.

Så kan man spørge, om det er nogen tjeneste, det radikale venstre gør erhvervslivet ved at komme med dette debatoplæg netop nu. Vi er jo sluppet levende igennem nogle overenskomstforhandlinger, og ØD eller OD – kald det, hvad man vil! – er ligesom midlertidigt kogt hen. Men her finder arbejdsministeren så en velkommen lejlighed til at love os en redegørelse inden ret længe, fordi det er et af arbejdsministerens gamle yndlingsemner, som han nu kan beskyldte de radikale for at have bragt på torvet igen. Det er altså tvivlsomt, hvor stor en tjeneste man gør sa-

gen. Jeg vil godt spørge om, hvad det radikale venstre i og for sig vil med dette forslag på et helt forkert valgt tidspunkt efter min opfattelse. Er det sådan en lille reklameforestilling, man vil lave for at fortælle menneskeheden, hvor meget godt man vil gøre for erhvervslivet?

Hr. Dyremose gennemgik de ting, som jeg også ville kritisere, fordi der er masser af punkter, man sådan set kan gennemhulle forslaget med, f. eks. en 5 års forsøgsperiode. Hvor er pengene blevet af i mellemtiden? Hvem skal så betale? Der er også det meget, meget mærkelige, at vi får 2 slags egenkapitaler fremover. Der står en lille smule naivt, at man vil sikre 90 pct. af medarbejdernes kapital. Hvad med de andre ejeres kapital? Der står også lidt naivt, at man højst må tabe en tredjedel. Det kendes jo ikke ude i erhvervslivet, at man kan love nogen, at man kun taber en tredjedel. Det betyder altså, at man her vil indføre en slags favoriseret kapital. På anden måde kan jeg ikke opfatte det.

Hr. Ole Thomsen ville gøre det enkelt med sin 10 pct.s garanti eller noget i den retning. Men i forslaget står jo i og for sig, at man vil lave en ekstra garanti for det indskud, som medarbejderne gennem årene kommer til at gøre. Der står derimod ikke noget om, hvad forrentningen skal være. Man er altså lidt uenig i sine bemærkninger med hensyn til, hvordan et overskud egentlig regnes ud. Man taler om et over-overskud eller noget i den retning, men der står ikke noget om, hvor forrentningen egentlig skal ligge. Hvis man er en smule kritisk, vil man jo sige: ja men forrentningen skal jo ligge, som hr. Dyremose var inde på, oppe på det, som det koster at låne pengene, eller sige: forrentningen skal ligge et sted, hvor man med lige så stor fordel kunne investere i en anden virksomhed. Spørgsmålet er, hvis man ikke gjorde det tvungent, om der så overhovedet ville komme én øre ind. Det er jeg bange for der ikke ville.

Jeg vil godt sige, at i fremskridtspartiet finder vi, at en frivillig ordning om overskudsdeling er meget positiv, men absolut frivillig. Derfra skal interessen komme.

En anden ting, jeg godt vil pege på, og det kan man sådan set ikke gøre for tit, er også indeholdt i dette forslag, nemlig at de stakels mennesker ikke får pengene, før de går af med pension. Nu har vi løbende en lang